

ராகவன் திருக்குறள் மாலை

(அருஞ்சொற்பொருளுடன்)

இயற்றியவர்
வித்துவான். சீரானி. நந்தகோபாலன் அவர்கள்
தலைமைத்தமிழாசிரியர்
போர்டு உயர்நிலைப்பள்ளி, வந்தவாசி.

(இதன் விலை. 0—5—0.)

ருகன் அச்சுக்கூடம், ஆரணி.

1955

சென்னைக் கலைமகள் ஆசிரியர்-செந்தமிழ்ச் செல்வர்
உயர்திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன் பீ. ஓ. எல். அவர்கள் வழங்கிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

பராவு திருக்குறளின் பாவை அமைத்தே
இராகவன்பேர் மாலை இசைத்தான்—விராவுசீர்
நந்தகோ பாலனெனும் நாமத்தான் நற்குணத்தான்
வந்தவா சிக்கண் வாழ் வான்.

சென்னை, }
18-8-52.

கி. வா. ஜகந்நாதன்.

எங்கள் தமிழ்ப்பேராசிரியரும், 'மகிபாலன்பட்டி கதிரேசன் செட்டி-கல்வியிலே கெட்டி' என்று புகழ்ப்பெறுபவரும் ஆகிய மகாமகோபாத்தியாய-பண்டிதமணி-உயர்திரு. மு. கதிரேசன் செட்டியார் அவர்கள் பேரன்புடன் மனமுவந்து வழங்கிய

அ ணி ந் து ரை

வித்துவான்-சிரானி-நந்திகாபாலன் அவர்கள் இயற்றிய இராகவன் 'நீருக்குள்ளுமலை' என்னும் தூலைப்படித்துப் பார்த்தேன். திருக்குறளில் உள்ள வெண்பாக்களைப் பிற்பகுதியிலும், அக்குறட் பாக்களின் பொருட்டு இயைந்த இராமசரித்திரப்பகுதிகளை முற்பகுதியிலும் அமைத்து தூறு வெண்பாக்களால் ஆக்கப் பெற்றது இம்மாலையாகும். நீதியளவிலுள்ள குறட்கருத்துக்களுக்கு வரலாற்றுப் பகுதிகளைக் காண்டலும், அப்பகுதிகளும் இராமசரித்ததைப் பற்றியவையாகவே தெரிந்தமைத்தலும் சிறந்த முயற்சியாகும். வரலாற்றுப் பகுதிகளுட்கில குறட்கருத்துக்களுக்கு ஒட்டாதன போற் காணப்படிலும் உய்த்துணர் வார்க்குப் பொருத்தமுள்ளன வென்பது புலனாகும். வெண்பாக்கள தெளிவாகப் பொருளைக்காட்டி இனிய நடையிலமைந்துள்ளன. இந் தூலால் இதனாசிரியர் திருக்குறளையும், இராமசரித்ததையும் ஊன்றிப்பயின்றிருக்கின்றார் என்பது தெளிவாம். நீரு, நந்திகாபாலன் அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திற் கல்விப்பயிலும் பொழுது இவர் அறிவொழுக்கங்களையும், தமிழார்வத்தையும் கண்டுவான் மகிழ்வெய்திய துண்டு. இப்புலவர் இன்றோன்ன தமிழ்ப் பணிகளைப் புரிந்து எல்லா நலமும் பெற்று இனிது வாழ்கவெனத் தில்லைப்பெருமான் திருவடி மலர்களை இறைஞ்சுகின்றேன்.

மகிபாலன்பட்டி, }
14—7—1951. }

இவ்வண்ணம்

மு. கதிரேசன்.

இராகவன் திருக்குறள் மாலை

சீ

நம்மாழ்வார்

வள்ளல் இராகவனை வள்ளுவர்பா மாலைமேல்
உள்ளியான் போற்ற உறுதுணையாம்—தெள்ளியநல்
வேதந் தமிழ்செய்த வித்தகனும் மாறன்றன்
போதந் தருபாதப் போது.

திருவடி

எம்பிராட் டிக்கும் எழிற்பெருமான் நம்பிக்கும்
தம்பி பரதற்கும் தண்ணமுதம்—உம்பர்க்கு
வந்தாற்போல் வாக்கமுதம் வந்தளித்த வாயுவின்சேய்
அந்தா மரைத்தாள் அரண்.

தமிழ்த்தாய்

கற்பார்க்கும் கேட்பார்க்கும் காணக் கிடையாத
நற்பாகே நந்தருளும் நாவலர்தம்—பொற்பாதப்
பூமிசைதேன் வண்டாகிப் பொற்றமிழை யானிசைக்கப்
பாமகளே! என்றனைக்கண் பார்.

முன்னறிதெய்வம்

அம்புவியிற் செந்தமிழின் ஆர்வ மெலாங்காட்டத்
தம்பொருளா என்னீன்ற தாய்தந்தை—அம்புயத்தாள்
வாடாத பூவாக வைத்தேனென் சென்னிமிசை
நீடார்வ வுள்ளத்தால் நேர்ந்து.

ஆசிரியர் வழிபாடு

கற்பவர் தமக்குக் கண்மணி யாகி
அகத்தின் இருகை அறவே கடியும்
நற்கதி ரேசன் நாவலர் பெருமான்
அண்ணை மலைமன் ஆக்கிய மன்றிற்
றமிழ்ப்பெரும் பகுதித் தனிப்பே ராசான்;
ஆக முன்னு ளரும்பணி புரிந்தனன்;
வண்டமிழ்க் கடலும் வடநூற் கடலும்
கடைந்துல கிற்குக் கருத்தமு தளிக்கும்
பண்டித மணியெய் பரமா சாரியன்;
தில்லைப் பெருமான் திருவடி மறவா
வாத வூர் வாய்மலர்த் தேனை
மன்பதை வண்டினம் அன்புறப் பருகுவான்
கதிர்மணி விளக்கமாங் கலத்திற் பெய்து
நற்பணி புரிந்த நல்லா சிரியன்
பொன்னடி மலரைப் போற்றி
ஏழெழு பிறப்பினும் இறைஞ்ச வேனே!

அவைவடக்கம்

பல்லியுங் காசுமும் பச்சைப் பசுங்கினியுஞ்
சொல்லிய போலும்என் சொல்லெல்லாம்—நல்லிசைவாய்
வள்ளுவரைப் பொன்மொழியை வல்வில் இராகவனை
எள்ளுவரார் நல்லவர்தம் மில்?

1. கடவுள்வாழ்த்து

சீராகக் கற்றுன்னைச் சேவித்துக் காந்தியார்
ஏராரின் புற்றுர் இராகவனே!—நேராகக்
கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றுள் தொழாஅ ரெனின்.

(குறள் 2)

2. இதுவுமது

அன்பால் விராதன் அரும்பிறவி நீத்தான்நின்
இன்பார் புதத்தால் இராகவனே!—வன்பாரில்
வேண்டுதல் வேண்டாமை யில்லா னடிசேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை யில.

4

3. இதுவுமது

உண்மைப் புகழ்விரும்பி ஓங்கும் இருள்கடிந்தான்
எண்மையாய் வாலி இராகவனே!—திண்மை
இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

5

4. இதுவுமது

பொன்முடியை நிற்குப் புனையுங்கால் மாருதிநின்
இன்மலர்த்தான் ஏற்றுன் இராகவனே!—நன்மதியாற்
கோளில் பொறியிற் குணமில்வே எண்குணத்தான்
தானை வணங்காத் தலை.

9

5. வான்சிறப்பு

தாயாரைத் தேடத் தடைமழையே; அம்மழையால்
ஈயாரும் வாழுவர் இராகவனே!—வாயாக்
கெடுப்பதாஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றுங்கே
யெடுப்பதாஉம் எல்லாம் மழை.

15

6. நீத்தார்பெருமை

ஓரா யிரமல்லர் ஓங்கற் புயந்தாங்கா
ஏரார்வில் ஏற்றுய் இராகவனே!—நேரே
செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

26

7. இதுவுமது

மாதரசி கல்லானான் மாமுனிவன் சாபத்தால்
ஏதம் அகற்றும் இராகவனே!—தீதில்
நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
• மறைமொழி காட்டி விடும்.

28

8. இல்வாழ்க்கை

கோசிகன்றன் வேள்விக் குறைமுடிக்கச் சேராரை
ஏசிலம்பிற் கொன்றாய் இராகவனே!—காசினியில்
இல்வாழ்வா னென்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றி னின்ற துணை.

41

9. வாழ்க்கைத்துணைநலம்

கற்பெனுந்தீப் பற்றிக் கடலிலங்கை சானகியால்
எற்புமலை யாயிற் (று) இராகவனே!—பொற்புடைய
பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

54

10. புதல்வரைப்பெறுதல்

என்பெற்று னாயினும் இன்மக்கள் பெற்றுத்தான்
இன்புற்றுன் உந்தை இராகவனே!—பொன்பெற்றுந்
தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொருள்
தந்தம் வினையான் வரும்.

63

11. அன்புடைமை

அம்புபட்ட வாலியைக்கண் டண்ணுவோ என்றமுதான்
இம்பரவன் தம்பி இராகவனே!—நம்புகிற்பின்
அன்பிற்கு முண்டோ அடைக்குந்தா மூர்வலர்
புன்கணீர் பூசல் தரும்.

71

12. இதுவுமது

புன்புறவிற் காகப் புலாலைச் சிபிவழங்கி
இன்புனைப்போ லுற்றுன் இராகவனே!—மன்புவியில்
அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையார்
என்பு முரியர் பிறர்க்கு.

72

13. விருந்தோம்பல்

நிற்கு விருந்திட்ட நீராற் பரத்துவன்றன்
இற்குயர்வு பெற்றுன் இராகவனே!—இற்கண்
இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

87

14. இனியவைகூறல்

நீராரு மாருதிமுன் னிற்பணிந்தின் சொற்புகன்றான்
ஏராரும் எம்மான் இராகவனே!—சீரார்
பணிவுடைய னின்சொல னுத லொருவற்(கு)
அணியல்ல மற்றுப் பிற.

85

15. இதுவுமது

மூவரும் நீ என்றுணர்ந்தும் முன்புனை வாலிவைதான்
ஏவனைய சொல்லான் இராகவனே!—நாவில்
இனிய வுளவாக இன்னை கூறல்
கனியிருப்பக் சாய்கவர்ந் தற்று.

100

16. செய்ந்நன்றியறிதல்

சீரார் அணிற்பணியைச் சேதுவில்நீ போற்றினையால்
ஏரார்பொற் பாதத்(து) இராகவனே!—நேராய்த்
தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரி வார்.

104

17. இதுவுமது

நன்றி மறவாதுன் நங்கையை நாடுவித்தான்
என்றின் புதல்வன் இராகவனே!—என்றென்றும்
நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல(து)
அன்றே மறப்பது நன்று.

108

18. நடுவுநிலைமை

நின்னுடைய நீர்புகழின் நீர்மையால் யாரும்நின்
இன்னிலைமை காண்பர் இராகவனே!—மன்னுலகில்
தக்கார் தகவிலர் என்ப தவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்.

114

19. இதுவுமது

உம்பியர்போற் பின்சேர் ஒருமூவர் நண்பரையும்
எம்பியரே யென்றாய் இராகவனே!—அம்புவியிற்
சொற்கோட்ட மில்லது செப்பம் ஒருதலையா
உட்கோட்ட மின்மை பெறின.

119

20 அடக்கமுடைமை

தென்னிலங்கை வீடணன் சிந்தை மிகவடங்கி
இன்னிசையைப் பெற்றான் இராகவனே!—மன்னிச்
செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவறிந்(து)
ஆற்றின் அடங்கப் பெறின.

123

21. ஒழுக்கமுடைமை

செங்கதிரோன் மைந்தன் சிறப்புற்றுன் றன்முன்னோன்
இங்கம்பால் நொந்தான் இராகவனே!—நங்கட்கு
நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம்; தீயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும்.

138

22. பிறனில்விழையாமை

கோதமன்றன் பன்னியைக் கோரி மகவான்மெய்
ஏதமுறப் பெற்றுள் இராகவனே!—ஏதும்
எனைத்துணைய ராயினு மென்றார் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல்.

144

23. பொறையுடைமை

தென்னிலங்கைக் கோமான் சினம்பொறுத்து வீடணன்
இன்னிலங்கைக் கொண்டான் இராகவனே!—துன்னி
அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.

151

24. அழுக்காறுமை

அவ்வித்துச் சூர்ப்பநகை அந்நாளில் மூக்கிழந்
தெவ்வ மதுற்றுள் இராகவனே!—கவ்வை
அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் இழுக்காற்றின்
ஏதம் படுபாக் கறிந்து.

164

25. வெஃகாமை

செங்கதிரோன் மைந்தன்முன் செம்பொற் கிழிவெஃகாது
இங்குன்பால் வைத்தான் இராகவனே!—அங்கதுபோல்
சிறறின்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

173

26. புறங்கூறுமை

தந்திரம்சொல் மந்தரையால் தந்தைதா யர்ப்பிரிந்தாய்
எந்தை பிரானெம் இராகவனே!—வந்து
பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாடல் தேற்று தவர்.

187

27. பயனில்சொல்லாமை

நங்கைவை தேகிமுன்றன் நன்மையைப் பன்னினான்
இங்கிலங்கை மன்னன் இராகவனே!—எங்கும்
பயனில்சொற் பாராட்டு வாளை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.

196

28. இதுவுமது

சொல்வழங்கு செல்வனெனச் சொல்ல வளிமைந்தன்
எல்வழங்கப் பெற்றான் இராகவனே!—சொல்வழங்கின்
சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். 200

29. தீவினையச்சம்

கம்பத்தான் மாருதியைக் கன்றித்தீ வைக்கத்தன்
இன்பவூர் தீயந்த(து) இராகவனே!—நம்பி
மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு. 204

30. இதுவுமது

வீடணன் தீய வினைசெய்யான் நன்றடைந்தான்
ஏடவிழ்தார் மார்வத்(து) இராகவனே!—நாடும்
அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின். 210

31. ஒப்புரவறிதல்

ஒப்புரவு நன்றூற்றி உந்தையார் மெய்க்கீர்த்தி
இப்புவிபிற் பெற்றார் இராகவனே!—எப்பொழுதும்
புத்தே ஞலகத்தும் ஈண்டும் பெறலரிதே
ஒப்புரவி னல்ல பிற. 213

32. இதுவுமது

புள்ளரையன் அன்னைக்காப் போர்செய்(து) உயிர்நீத்தான்
எள்ளிலங்கை வேந்தோ(டு) இராகவனே!—கள்ளமிலா
ஒப்புர வினால்வருங் கேடெனி ல::தொருவன்
விற்றுக்கோள் தக்க துடைத்து. 220

33. ஈகை

ஈந்தே கடந்தான் இரப்போர் கடல்முழுதும்
ஏந்துபுயத் துந்தை இராகவனே!—ஆந்துணையும்
ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர். 228

34. புகழ்

வெவ்வாக்கர் தங்குலக்கோர் வீடணன் சீர்விளக்காய்
எவ்வந் துடைத்தான் இராகவனே!—இவ்வுலகில்
தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அ::திலார்
தோன்றலிற் றேன்றமை நன்று. 236

35. இதுவுமது

நின்புகழ்போற் கம்பத்தான் நின்றுலவும் எஞ்ஞான்றும்
என்பழியும் என்ருள் இராகவனே!—அன்பின்
வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் இசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர். 240

36. அருளுடைமை

தாயன்ன சீதை தனக்கிடர்செய் காக்கையையும்
ஏயருளாற் காத்தாள் இராகவனே!—ஆயின்
அருட்செல்வம் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள. 241

37. இதுவுமது

வானகமும் வையகமும் வாழ அருள்பூத்தாய்
ஏனவுருப் பெற்ற இராகவனே!—நானிலத்தோர்
நல்லாற்றா னாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்
றேரினு மஃதே துணை. 242

38. புலால் மறுத்தல்

பொல்லா வரக்கர் புலாலுண் டருளேதீத்(து)
எல்லாரு மாய்ந்தார் இராகவனே!—நில்லாப்
பொருளாட்சி போற்றாநார்க் கில்லை யருளாட்சி
யாங்கில்லை யூன்தின் பவர்க்கு. 252

39. இதுவுமது

போற்றுங்கால் மைந்தன் புலாலுணா வீடணனை
ஏற்றிப் புகழ்ந்தான் இராகவனே!—சாற்றுங்கால்
கொல்லான் புலலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா வுயிருந் தொழும். 260

40. தவம்

சீர்வசிட்டன் தேநுவினைச் செய்தவத்தாற் பெற்றனனால்
ஈர்வசனத் தீடில் இராகவனே!—நீர்வைப்பில்
வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவம்
ஈண்டு முயலப் படும். 265

41. கூடாவொழுக்கம்

சந்ரியாசி யாயரக்கன் சானகியைக் காதலித்தான்
எந்நிலையு நோக்கா(து) இராகவனே!—துன்னித்
தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
வேட்டுவன் புள்சிமிழ்த் தற்று. 274

42. கள்ளாமை

மாயப்பொன் மானுகி மாரீசன் மாயந்தனனால்
ஏயக்கூ ரம்பால் இராகவனே!—ஆயின்
அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்று தவர்.

289

43. வாய்மை

சென்னு ளரிச்சந் திரன்கீர்த்தி நின்மரபில்
எந்நாளு நின்ற(து) இராகவனே!—தன்னுளில்
உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தார்
உள்ளத்து ளெல்லாம் உள்ள.

294

44. வெகுளாமை

அன்றுநீ போரில் அரக்கனை நானேவா
இன்றுபோ என்றாய் இராகவனே!—நன்றுணர்ந்து
செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பான் அல்லிடத்துக்
காக்கினென் காவாக்கா லென்?

301

45. இன்னுசெய்யாமை

உண்மைசொல் தம்பிக்கும் ஊறுசெய் வாலினோய்
எண்மையிற் பெற்றான் இராகவனே!—உண்மையாய்
நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர்.

320

46. நிகையாமை

நில்லாப் பொருளுணர்ந்து நேர்நின்றான் கும்பகன்னன்
எல்லாருங் காண இராகவனே!—எல்லார்க்கும்
அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வம் அதுபெற்றால்
அற்குப வாங்கே செயல்.

333

47. துறவு

தேகத் துடனே திரிசங்கு மன்னவன்
ஏகித்தன் புற்றான் இராகவனே!—தேகத்தில்
மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றாக் குடம்பும் மிகை.

345

48. ஊழ்

வான்முடியைத் தாங்க வசிட்டன்சொல் நன்னுளில்
ஏன்கானம் சென்றாய் இராகவனே!—வானோர்க்கும்
ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்.

380

49. இறைமாட்சி

காசினியில் மாந்தர்க்குக் காட்சியின்சொல் ஈந்தனையால்
ஈசனய னாய இராகவனே!—மாசிரியக்
காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல்
மீக்கூறும் மன்ன னிலம்.

386

50. இதுவுமது

வானவர்தங் கோமாற்கும் வண்மைத் துணையானுள்
ஈனமில் நுந்தை இராகவனே!—மானம்
முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப் படும்.

388

51. கேள்வி

நின்காதை சேரர்கோன் நெஞ்சாரக் கேட்டதும்நின்
இன்காட்சி பெற்றான் இராகவனே!—நன்காயின்
செல்வத்துட் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.

411

52. இதுவுமது

சீராம நாமம் சிறைவளர்க்கச் செய்ததுநம்
ஏராச்சம் பாதிக்கு இராகவனே!—நேராகக்
கற்றில னயினுங் கேட்க அ.:தொருவற(கு)
ஒறகத்தி னூற்றூந் துணை.

414

53. இதுவுமது

நீதியைக் கேட்கவும் நேரா இராவணன்
ஏதமுற்று மாய்ந்தான் இராகவனே!—ஓதுஞ்
செவியிற் சவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினும் என்?

420

54. குற்றங்கடிதல்

தென்னிலங்கை யாள்வேந்தன் தேக வடுவைக்கண்(டு)
இன்ன லடைந்தாய் இராகவனே!—உன்னித்
தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார்.

433

55. இதுவுமது

வண்ணன் வசைமொழியான் வைதேகி காண்செல்ல
எண்ணுது விட்டாய் இராகவனே!—புண்ணாய
குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
அற்றந் தருஉம் பகை.

434

56. இதுவுமது

தென்னிலங்கை சென்றநுமன் செய்திறத்தைச் செப்பாமல்
இன்னிலைதான் சொன்னான் இராகவனே!—பன்னி
வியவற்க எஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை. 439

57. பெரியாரைத்துணைக்கோடல்

செங்கதிரோன் செல்வன் செறுபகையை வென்றனனால்
இங்குனது நட்பால் இராகவனே!—அங்கதுபோல்
தக்கா ரினத்தனய்த் தானொழுக வல்லாணைச்
செற்றார் செங்ககிடந்த தில். 446

58. சிற்றினஞ்சேராமை

முன்னாளிற் கூனி மொழிகேட்டுக் கைகேயி
இன்னாளே யானாள் இராகவனே!—மன்னார்
நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றுகும் மாந்தர்க்கு)
இனத்தியல்ப தாகும் அறிவு. 452

59. தெரிந்துசெயல்வகை

நாடுறுவான் மைந்தனென்று நல்வரத்தைப் பெற்றுந்தாய்
நடறுதுன் புற்றாள் இராகவனே!—நாடுகிற்பின்
நன்றூற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றுகக் கடை. 469

60. வலியறிதல்

பத்துத் தலைமன் படைவலிமை நோக்காமல்
இத்தரையில் மாய்ந்தான் இராகவனே!—நத்தும்
வினைவலியுந் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல். 471

61. காலமறிதல்

காலம் இடங்கருதிக் காரிகையைத் தேடுவித்தாய்
ஏலமார் கேசத்(து) இராகவனே!—சீலமாய்
ஞாலங் கருதினும் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின். 484

62. தெரிந்துவினையாடல்

அங்கதனைத் தூதாக அன்றிலங்கைக் கேவினையால்
இங்கதனைத் தேரின் இராகவனே!—தங்கண்
இதனை யிதனா லிவன்முடிக்கும் என்ருய்(து)
அதனை யவன்கண் விடல். 517